

Črtála, kôse, lémeži — vse hkrati
V orožje mora že se prekovati.

Iz posvečénih starih pa zvonóv
Nebroj preliva novih se topóv.

In kakor tam v deželi je Deveti,
Takó v deželi bilo je Deseti.

No zadovoljen Džingis-kan še ní,
In tudi Kublaj-kan si več želí.

Kar ženske, starci, deca in hromaki
Pridélali so živeža na tlaki,

Vojakov lačne trume vse snedó.
Če lakota na kmetih — kaj za tó!

Oh, mir na svetu poglavitna stvar je;
Kaj kánoma vse drugo zdaj pač mar je!?

No zadovoljen Džingis-kan še ní,
In tudi Kublaj-kan si več želí.

Kjerkoli kàj še najde se zlatnine,
Zlatnine in zvenčeče srebrnine:

Vsak skrit zaklád, prihranjen vsak denár —
Vojakom nesti vse imá se v dár!

Na boj pripravljene stojé armade,
Vse oborožene od pět do brade.

Mir stražijo mejsobni dan in noč;
V oklepih jedva sopsti jim je moč.

In tiste dni, v poletnem, lepem časi,
Ko v stročji oves, bôb je zôrel v klasji,

Kan Džingis in kan Kublaj že tri dni
Iméla skupaj dívne sta gostí.

Od vin, jedlj vse mize se šibijo;
In vsega, česar srca si želijo,

Ponuja bujni in bogati god;
Vesél na gradu danes vsak je kot.

Tu pevcev pesmi órijo se krasne,
Vmes strune brenkajo tam sladkoglasne.

Tu hrum in šum — pijanih pivcev vrisk,
Tam vidiš ples polnagih odalisk . . .

Z vseh miz na tla že rujno vince teče . . .
Star derviš vstane, vzdigne čašo, reče:

»Prekrasen, kana, sta dosegla mir!
Slavi s ponosom ga nocojšnji pir.

»Prerómal vso deželo sem Deveto;
Prerómal vso deželo sem Deseto.

»Najtiši vlada mir zares povsód,
Drug drugemu ne moti več ga rod.

»Orožje zadušilo je vojake —
Nositi peze niso mogli take,

»Od bede in gladú denašnji dan
Poslednji pa umrl vam je tlačán . . .»

Pa to je bilo davno — v tistem časi,
Ko v stročji oves, bôb je zôrel v klasji.

A. Aškerc.

Slovo.

Zjutraj šel sem na planine,
Zor pomladi je sijal,
V njem na vsakem gorskem cvetu
Biser gorel je svetel.

Noč pred jutrom tiho zrla
Svet planinski je krasan,
Zrla bi ga večne čase —
A pregnal jo solčni dan.

In tedaj je potočila
Solze noč na cvetje tó . . .
Mislil sem: Kakó od dragih
Bridko, težko je slovó!

Rástislav.

